

Doniyor kitobi — Sakson uchinchi raqam

Laodikiyachi Adventizmning To'rt Avlodi: Tobora Kuchayib Borayotgan Jirkanchliklarning Yechimi

Jeff Pippenger

2024-02-16

Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobi Laodikiyalik adventizmning to'rt avlodini ifodalovchi tobora kuchayib boruvchi to'rt jirkanchlikni bayon etadi. 1863-yildagi isyon Habakkukning ikki lavhasining qalbakisini yuzaga keltirdi; xuddi Horun oltin buzoq bilan rashkning qalbaki tasvirini yasagani kabi, ayni o'sha paytda Xudo O'n Amrning ikki lavhasini Musoga berayotgan edi. Laodikiyalik adventizm Uilyam Millerning tushida ifodalanganidek, asosiy haqiqatlarni olib tashlash ishini boshlagach, birinchi avlod rahbariyati avval Muqaddas Kitobning hokimiyatini, so'ngra esa Bashorat Ruhini rad eta boshladi. Isyon shunday bir darajaga yetdiki, Kelloggning spiritizmi (panteizmi) 1888-yildan sal oldin ularning tarixiga kirib keldi.

1888-yildagi isyon chog'ida, Hizqiyoning tasvirlar xonalari bilan ifodalangan spiritizm shunday bir nuqtaga yetdiki, Minneapolisning xabarchilari, payg'ambar ayol va hatto Muqaddas Ruh ham rad etildi.

“Biz o'z tajribamizda ko'rdikki, Rabbiy O'z xalqiga ma'baddagi ochiq eshikdan nur nurlarini yuborganida, Shayton ko'plarning ongini qo'zg'atadi. Ammo hali oxiri emas. Nurga qarshilik ko'rsatadigan va Xudo nurni yetkazish uchun O'z kanallari qilganlarni bosib tushiradiganlar bo'ladi. Ruhiy narsalar ruhiy tarzda farqlanmayapti. Qo'riqchilar Xudoning ochilib borayotgan inoyatli tadbiri bilan hamqadam bo'lmadilar, va chinakam osmondan yuborilgan xabar hamda xabarchilar mensimay qaralmoqda.”

“Bu yig'ilishdan haqiqatni bilamiz deb da'vo qiladigan, ammo o'z jonlari atrofida osmon dastgohida to'qilmagan liboslarni to'playotgan kishilar chiqib ketadilar. Ular bu yerda qabul qilgan ruh o'zlari bilan birga olib ketiladi. Men ishimizning kelajagi uchun titrayman. Bu yerda Xudo bergan dalillarga bo'yin egmaganlar, Xudo foydalanayotgan o'z birodarlariga qarshi urushadilar. Ularga, shu paytgacha shug'ullanib kelgan o'sha turdagi kurashni oldinga va yanada ilgariga olib borish imkoniyatlari kelganida, juda og'ir bo'ladi. Bu kishilarda Xudoning Muqaddas Ruhiga qarshi urushganliklariga ishonch hosil qilish imkoniyatlari bo'ladi. Ba'zilar ishonch hosil qiladilar; boshqalari esa o'z ruhlarida mahkam turadilar. Ular o'zlikka o'lmaydilar va Rabbiy Iso qalblariga kirishiga yo'l qo'ymaydilar. Ular tobora ko'proq aldanadilar, oxiri haqiqat bilan solihlikni ajrata olmaydigan bo'lib qoladilar. Ular boshqa bir ruh ta'siri ostida ishga Xudo ma'qullamaydigan bir qolipni singdirishga urinadilar; va inson aqlarini boshqarishni o'z qo'llariga olish orqali shaytonning sifatlarini namoyon etishga, shu tariqa Xudoning ishini va davasini boshqarishga harakat qiladilar.”

“Agar bu yig'ilishda birodarlarimiz ro'za tutib, ibodat qilib, Xudo oldida yuraklarini kamtar tutganlarida va Muqaddas Yozuvlarni birgalikda osoyishtalik bilan tekshirish uchun o'tirganlarida edi, unda Xudo ulug'langan bo'lur edi. Ammo o'sha yig'ilishga olib kelingan

xurofot ruhi Xudoning eng boy barakasiga eshikni yopdi, va bu ruhga ega bo'lganlar, Xudo oldida tavba qilmagunlaricha hamda Muqaddas Ruhga qarshi chiqish va boshqa bir ruhga ega bo'lishga qanchalik yaqin kelib qolganlarini bir qadar anglamagunlaricha, nurni ko'rish uchun qulay holatda bo'lmaydilar." The 1888 Materials, 832.

1888-yildan keyin Opa Uayt Xudoning jamoati va ishining "kelajagi uchun titradi". U bu yig'ilish Laodikeya adventizmining yetakchilari bo'lgan kishilar orasida davomli ruhiy kurashni yuzaga keltirishini ko'rdi va "kundalik" haqidagi bahs uning bashoratlari aynan o'sha avlod ustida amalga oshganining dalilidir. Shundan so'ng, "osmondan yuborilgan xabar va xabarchilar"ni tasdiqlash uchun Xudo bergan "dalillarga bo'ysunmagan" kishilar tomonidan kurash olib borildi va o'sha kishilar "Xudoning Muqaddas Ruhiga" qarshi urush qildilar. Ikkinchi avlod nashriyot va sanatoriyaning Xudo hukmining olovlari bilan kulga aylantirilganini ko'rdi.

«Bugun men Elder Daniellsdan Review idorasining yong'in oqibatida vayron bo'lgani haqida maktub oldim. Bu ishga yetgan ulkan talafotni mulohaza qilar ekanman, qalbim nihoyatda g'amga botadi. Bilamanki, bu ish uchun mas'ul bo'lgan birodarlar hamda idora xodimlari uchun nihoyatda og'ir bir sinov vaqtidir. Men azob chekayotganlarning barchasi bilan birga azob chekaman. Ammo bu qayg'uli xabardan hayratga tushmadim, chunki tungi vahiyalarda men Battle Creek uzra cho'zilgan olovsimon qilichni tutgan bir farishtani ko'rgan edim. Bir safar, kunduzi, qo'limda qalam turganida, hushimni yo'qotdim va go'yo bu alangali qilich avval bir tomonga, so'ng boshqa tomonga burilayotgandek tuyuldi. Falokat ortidan falokat kelayotgandek edi, chunki Xudo o'zlarini yuksaltirib, ulug'lash uchun insonlar o'ylab topgan rejaları bilan tahqirlangan edi.»

"Bugun ertalab men chin dildan ibodat qilishga undaldimki, Rabbiy Review and Herald idorasi bilan aloqador bo'lganlarning barchasini sidqidildan izlanishga boshlasinki, toki ular Xudo bergan ko'plab xabarlarni qaysi jihatdan mensimay qo'yanliklarini ko'rsinlar.

"Bir muncha vaqt ilgari Review idorasidagi birodarlar mendan yana bir bino qurilishi masalasida maslahat so'radilar. O'shanda men shunday degan edim: agar Review and Herald idorasiga yana bir bino qo'shish tarafdorlari kelajakning butun manzarasini o'z oldilarida ko'ra olganlarida, agar ular Battle Creekda nima bo'lishini ko'ra olganlarida, u yerda yana bir bino qurish masalasida ularda hech qanday savol bo'lmas edi. Xudo dedi: 'Mening kalomim mensilmadi; va Men burib yuboraman va ag'darib yuboraman.'"

1901-yilda Battle Creekda bo'lib o'tgan Bosh Konferensiyada Rabbiy O'z xalqiga U islohotga da'vat qilayotganining dalillarini berdi. Aql-u onglar mahkum bo'ldi, yuraklar ta'sirlandi; ammo ish chuqur va mukammal tarzda bajarilmadi. Agar o'sha paytda qaysar yuraklar Xudo oldida tavba bilan sinib bo'ysunganida edi, Xudoning qudratining hozirgacha ko'rilgan eng buyuk namoyonlaridan biri ko'rilgan bo'lar edi. Ammo Xudo ulug'lanmadi. Uning Ruhining guvohliklariga quloq solinmadi. Odamlar Rabbiyning ishida doimo saqlanishi lozim bo'lgan haqiqat va solihlik tamoyillariga ochiqdan-ochiq zid bo'lgan amallardan ajralmadilar.

"Efes jamoatiga va Sardisdagi jamoatga yo'llangan xabarlar O'z xalqiga doir menga ta'lim beruvchi Zot tomonidan menga ko'p bora takrorlangan. 'Efes jamoatining farishtasiga yoz: O'ng qo'lida yetti yulduzni ushlagan, yetti oltin shamdon o'rtasida yuruvchi Zot shunday

demoqda: Men sening ishlaringni, mehnatingni va sabr-toqatingni bilaman, yovuz bo‘lganlarga toqat qila olmasligingni ham bilaman; o‘zlarini havoriy deb aytib, aslida unday bo‘lmaganlarni sinab ko‘rding va ularni yolg‘onchi deb topding; sen sabr qilding, toqat qilding, Mening nomim uchun mehnat qilding va holdan toymading. Lekin senga qarshi shuni aytaman: sen o‘z birinchi muhabbatini tark etding. Shuning uchun qayerdan qulaganingni esla, tavba qil va avvalgi ishlarni qil; aks holda, tavba qilmasang, Men tez orada oldingga kelaman va shamdoningni o‘z o‘rnidan olib tashlayman.’ Vahiy 2:1–5.”

“Sardisdagi jamoatning farishtasiga yoz: Xudoning yetti Ruhi va yetti yulduzga ega bo‘lgan Zot shunday deydi: Men sening ishlaringni bilaman; sen tiriksan degan noming bor, ammo o‘liksan. Hushyor bo‘l va o‘lish arafasida turgan, qolgan narsalarni quvvatlantir; chunki Men ishlaringni Xudo oldida mukammal topmadim. Shunday ekan, qanday qabul qilib eshitganingni esla, mahkam tut va tavba qil. Bas, agar hushyor bo‘lmasang, Men senga o‘g‘ri kabi kelaman, va qaysi soatda ustingga kelishimni bilmaysan.’ Vahiy 3:1–3.”

“Biz bu ogohlantirishlarning amalga oshayotganini ko‘rmoqdamiz. Muqaddas Yozuvlar hech qachon bulardek qat‘iy tarzda bajo keltirilgan emas.”

«Odamlar eng puxta qurilgan, yong‘inga chidamli binolarni barpo etishlari mumkin, ammo Xudoning qo‘lining bir tegishi, osmondan kelgan bir uchqun har qanday panohni supurib ketadi.»

“Mendan biror maslahat bormi, deb so‘ralgan edi. Men allaqachon Xudo menga bergan maslahatni aytganman, Battle Creek ustida osilib turgan olovli qilichning qilashining oldini olish umidida. Endi esa men qo‘rqqan narsa yuz berdi — Review and Herald binosi yonib ketgani haqidagi xabar keldi. Bu xabar kelganda, men hayratlanmadim va aytishga so‘zim ham bo‘lmadi. Men vaqti-vaqti bilan ogohlantirishlar orqali aytishga majbur bo‘lgan gaplarim, eshitganlarning yuragini qotirishdan boshqa ta‘sir qilmadi, endi esa men faqat shuni ayta olaman: bundan juda afsusdaman, juda-juda afsusdaman, bu zarbaning kelishi zarur bo‘lib qolgani uchun. Yetarlicha nur berilgan edi. Agar o‘sha nurga amal qilinganida, qo‘shimcha nur kerak bo‘lmas edi.” Testimonies, 8-jild, 97–99.

Adventizmning ikkinchi avlodi g‘alaba emas edi va Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobi bajo bo‘lishida isyon faqat yanada kuchayishda davom etdi.

“Rabbiy yozma xabarlar va olov orqali O‘z xalqining Battle Creekdan ko‘chib chiqishini istashini e‘lon qildi. Xudo bizga Uning ovozi eshitishda yordam bersin. Battle Creekdagi ikki yirik muassasamiz olov bilan supurib tashlanganining biz uchun hech qanday ma‘nosi yo‘qmi? Siz: ‘Ammo yangi Sanitariyada ko‘plab bemorlar bor’, — deyishingiz mumkin. Ha; ammo u yerda ko‘p minglab bemorlar bo‘lgan taqdirda ham, bu xalqimizning Battle Creekda uylar qurib, o‘sha yerga joylashishi foydasiga hech qanday dalil bo‘lmaydi.”

“Vasvasalar kuchayib bormoqda. Odamlar Xudo O‘z Ruhining Guvohliklarida yuborgan nurni rad etmoqdalar va o‘zlarining o‘ylab topgan yo‘llari hamda o‘z rejalarini tanlamoqdalar. Odamlar Xudodan o‘zlarini ajratishda davom etadilarmi? U allaqachon ko‘rsatganidan ham ko‘ra yanada yaqqolroq tarzda O‘z noroziligini namoyon qilishi kerakmi?” Pamphlets, SpTB06, 45.

Erkaklar Hizqiyo kitobining sakkizinchi bobi timsollar xonalaridagi yetmish oqsoqol orqali ifodalanganidek, “o‘z ixtirolari va o‘z rejalari”ni tanlayotgan edilar; ular: “Egamiz bizni ko‘rmaydi”, deb e‘lon qilgan edilar. Rabbiy bir payg‘ambar ayolni ko‘tardi va unga to‘la qirq yil davomida, ya‘ni 1884 yilgacha, “ochiq vahiylar” berdi. U bu in‘omga O‘z muhrini qo‘ydi, chunki Uni bergan ham, Uni yakunlagan ham Portlend nomli shaharda O‘zi bo‘ldi, va Uni qirq yilga berdi. “Ochiq vahiylar” to‘xtashidan sal avval, qadimgi erkaklar 1881 va 1882 yillarda Muqaddas Kitob hamda Bashorat Ruhi hokimiyatini yemira boshladilar. Shunday qilib, “ochiq vahiylar” 1884 yilda tugadi, va to‘rt yil o‘tib, 1888 yilgi Bosh Konferensiyada Qorah, Datan va Abironning isyoni takrorlandi.

1888-yildagi isyon, isyonning yanada kuchayishiga sabab bo‘ldi; natijada Xudo Laodikiyadagi Adventizm tarixiga bevosita aralashib, nashriyot ishini hamda sog‘liqni saqlash ishini kuydirib yubordi. Shunga qaramay, bu bevosita hukmlar allaqachon avj olgan isyonni to‘xtata olmadi. 1919-yilda Muqaddas Kitob konferensiyasi bo‘lib o‘tdi; unda ikkinchi avlodning asosiy isyonchilaridan biri, murtad protestantizm universitetlarida tahsil olgan ilohiyotchi Uilyam Uorren Preskott, “kundalik” Masihning ma‘baddagi xizmatini ifodalaydi, degan shaytoniy qarashni ilgari surishda bosh yetakchi bo‘lib, bir qator taqdimotlar qildi.

Tarix shuni ko‘rsatdiki, 1919-yildagi o‘sha Muqaddas Kitob konferensiyasida Preskott Millerchilar bashoratli xabarining har bir aqidasi olib tashlashdan iborat bo‘lgan bir xushxabarni taqdim etdi. U hatto ikki ming uch yuz kunni ham olib tashlashga urindi, ammo buni uddalay olmadi. Shunga qaramay, u Millerchilarning bashoratli tushunchalaridan butunlay mahrum bo‘lgan bir xushxabarni taqdim etdi. Uning xushxabari yig‘ilishda rad etildi, biroq baribir o‘sha ko‘r yo‘lboshchilar uning ma‘ruzalar turkumini olib, ularni The Doctrine of Christ nomli kitobga aylantirishga qaror qildilar. O‘sha kitob Laodikiyaviy Adventizmning uchinchi avlodi kirib kelishining ramziga aylandi.

Bu kitob Xabaqquq kitobining ikkinchi bobidagi Milleritlar xushxabaridan boshqa bir xushxabarni ifodalaydi, Pavlus esa bizga boshqa xushxabar aslida umuman xushxabar emasligini bildiradi.

Men hayronman, sizlar Masihning inoyatiga chorlagan Zotdan bunchalik tez yuz o‘girib, boshqa bir xushxabarga o‘tib ketibsizlar. Holbuki, u boshqa emas; ammo sizlarni bezovta qilayotgan va Masihning xushxabarini buzib ko‘rsatmoqchi bo‘lgan ayrim kishilar bor. Lekin biz bo‘laylik, yoki osmondan bir farishta bo‘lsin, sizlarga biz va‘z qilgan xushxabardan boshqa bir xushxabarni va‘z qilsa, la‘natlangan bo‘lsin. Avval aytganimizdek, endi yana aytaman: agar kimdir sizlar qabul qilgan xushxabardan boshqa bir xushxabarni va‘z qilsa, la‘natlangan bo‘lsin. Galatiyaliklarga 1:6–9.

Adventizmning uchinchi avlodi Hizqiyolning uchinchi jirkanchligi orqali ifodalanadi; u yerda ayollar Tammuz uchun yig‘lamoqdalar. Tammuz hosildorlik va o‘simliklar davriyati bilan bog‘liq Mesopotamiya ilohi edi. Tammuz ba‘zan cho‘pon yoki yosh yigit sifatida tasvirlanar, fasllarning almashinuvi va ekinlarning o‘sishi bilan bog‘lanardi. Tammuzning o‘limi va undan keyingi tirilishi qishloq xo‘jaligi taqvimini bilan bog‘liq edi. Mifologiyaga ko‘ra, Tammuz yoz oylarida o‘lar yoki g‘oyib bo‘lar edi, bu esa issiq va quruq mavsumda o‘simliklarning so‘lishining timsoli deb qaralardi. Tammuz uchun yig‘lash yoz oylarida Tammuzning o‘limi yoki g‘oyib bo‘lishi ustidan aza tutishni o‘z ichiga olgan motam marosimi bo‘lib, undan keyin uning tirilishi munosabati bilan

quvonish kelardi; bu esa o'simliklar va qishloq xo'jaligi hayotining yangilanishini ramziy tarzda bildirardi.

Tammuz uchun yig'lash soxta keyingi yomg'ir xabarini ifodalaydi; W. W. Prescottning xushxabari aynan shuni ifodalagan edi. 1863-yildagi isyonda boshlangan bashoratli poydevorning olib tashlanishi 1919-yilda shunday bir nuqtaga yetdiki, Laodikiyachilik Adventizmi soxta xushxabarning o'rnatilishiga yo'l qo'ydi. O'sha soxta xushxabar butunlay murtad protestantizm metodologiyasiga asoslangan edi. Uning dastlabki me'mori W. W. Prescott edi va William Miller misolida bo'lgani kabi, har ikki kishining xushxabari ham Doniyor kitobidagi "kundalik" haqidagi asosiy tushunchasiga tayangan edi. Har ikkala xushxabar ham 2 Salonikaliklarga maktubidagi o'sha parcha orqali ifodalanadi; aynan o'sha yerda Miller birinchi marta "kundalik"ning majusiyligni ifodalashini kashf etgan edi. O'sha parchada Miller bilan ifodalangan, Pavlus taqdim etgan haqiqatni qabul qiladigan bir toifa va haqiqatga muhabbatga ega bo'lmagan boshqa bir toifa tasvirlangan.

Oxirgi kunlarda Miller bilan ifodalangan bir toifa "keyingi yomg'ir"ni tan oladi va qabul qiladi, Prescott bilan ifodalangan boshqa bir toifa esa kuchli aldovni qabul qiladi. Ular qabul qiladigan bu kuchli aldanish umuman xushxabar bo'lmagan soxta xushxabarga asoslangandir va u keyingi yomg'ir haqidagi soxta xabarni aniqlab beradi. Shunday qilib, Hizqiyodagi uchinchi jirkanchlik — Tammuz uchun yig'layotgan ayollardir (Laodikiyachi Adventizm jamoatlari). Ularning yoz faslidagi ko'z yoshlari (yomg'iri) hosilning mevasini yetishtirishi kerak.

Muqaddas Kitob va Bashorat Ruhi bo'ylab so'nggi yomg'ir haqidagi xabarning ikki turi o'rtasidagi farq keng tarqalgan. Muqaddas Kitob qayta-qayta yomg'ir itoatsiz xalqdan tiyib qo'yilganini ta'kidlaydi.

Ular aytadilar: Agar erkak o'z xotinini qo'yib yuborsa, u undan ketib, boshqa erniki bo'lib qolsa, u yana uning oldiga qaytarmikan? O'sha yurt tamomila bulg'anib ketmaydimi? Ammo sen ko'p oshiqalar bilan zino qilding; shunga qaramay, Mening oldimga qayt, — deydi Egamiz. Ko'zlaringni baland joylarga ko'tarib, qara: qayerda sen bilan yotilmagan joy bor? Yo'llar bo'yida sen ular uchun cho'ldagi arab kabi o'tirib kutding; va sen o'z fahshing hamda yovuzliging bilan yurtni bulg'ading. Shuning uchun yomg'irlar to'sib qo'yildi, so'nggi yomg'ir ham bo'lmadi; sening peshonang fohishaning peshonasidek edi, uyat tortishni rad etding. Yeremiyo 3:1–3.

Laodikiyalik Adventizm 1863-yilda fohishalik qila boshladi, va o'shandan beri yomg'irlar ushlab qolindi. Ular o'z isyonlaridan uyalishni rad etadilar, va o'sha kamtarlikning yo'qligi fohishaning peshonasini hosil qiladi; Muqaddas Kitob bashoratidagi fohisha esa papalikdir. Uchinchi avlod — Rim fohishasining tamg'asiga ta'zim qilishga tayyorlanishning yakuniy ishi amalga oshiriladigan avloddir. To'rtinchi avlod uchun tayyorgarlik uchinchi avlodda so'nggi yomg'ir haqidagi qalbaki xabar orqali amalga oshiriladi. 1863-yildagi isyon, 1888-yildagi isyon va 1919-yildagi isyon qanday bo'lgan bo'lsa, xuddi shuningdek bular 2001-yil 11-sentabr bilan hamohangdir, chunki o'sha paytda Nyu-York shahrining binolari qulaganida Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi qudratli farishta tushib keldi va haqiqiy so'nggi yomg'ir boshlandi.

“Keyingi yomg‘ir Xudoning xalqi ustiga yog‘ilishi kerak. Qudratli bir farishta osmondan tushib kelishi kerak, va butun yer uning ulug‘vorligi bilan yoritilishi kerak.” Review and Herald, 1891-yil 21-aprel.

Kechki yomg‘ir boshlanganida, Laodikiyadagi Adventizmning qadimgi oqsoqollari uni kechki yomg‘ir deb tan olmas edilar, chunki ular soxta kechki yomg‘ir xabari bilan indoctrinatsiya qilingan edilar; bu xabar Hizqiyol tomonidan Tammuz uchun yig‘layotgan ayollar timsolida tasvirlangan, tatbiqda esa tinchlik va xavfsizlik haqidagi xabar sifatida namoyon bo‘lgan.

“Faqat o‘zlariga berilgan nurga muvofiq yashayotganlarga yanada buyukroq nurni qabul qiladilar. Agar biz faol masihiy fazilatlarini namoyon etishda kundan-kunga ilgari lab bormasak, Muqaddas Ruhning so‘nggi yomg‘irdagi zohir bo‘lishlarini tan olmaymiz. U atrofimizdagi yuraklarga yog‘ayotgan bo‘lishi mumkin, ammo biz uni na anglaymiz, na qabul qilamiz.” Testimonies to Ministers, 507.

Xalqning qo‘riqchilari keyingi yomg‘irning kelganini tanib olishlari mumkin emas edi, chunki ularning soxta keyingi yomg‘ir haqidagi soxta xushxabari, avvalgi asrlarda bo‘lganidek, Xudoning qudratining har qanday namoyon bo‘lishi ehtimolini inkor etar edi.

“Jamoatlarda Xudoning qudratining ajoyib bir namoyoni bo‘lishi kerak, ammo bu namoyon Rabbiiy oldida o‘zini xo‘rlamagan, e‘tirof va tavba orqali yurak eshigini ochmagan kishilarga ta’sir qilmaydi. Yer yuzini Xudoning ulug‘vorligi bilan yoritadigan o‘sha qudratning namoyonida ular, o‘z ko‘rliklari ichida, faqat xavfli deb o‘ylaydigan bir narsani, qo‘rquvlarini qo‘zg‘atadigan bir narsani ko‘radilar va unga qarshi turish uchun o‘zlarini safarbar qiladilar. Rabbiiy ularning tasavvurlari va kutishlariga muvofiq ish tutmagani uchun, ular bu ishga qarshi chiqadilar. “Nega,—deydilar ular,—biz shuncha yillardan beri shu ishda bo‘lgan ekanmiz, Xudoning Ruhini tanimasligimiz kerak?”—Chunki ular Xudoning xabarlaridagi ogohlantirishlarga va iltijolarga javob bermadilar, balki qat’iy ravishda: “Men boyman, mol-dunyom ko‘paygan, hech narsaga muhtoj emasman”, dedilar. Iste’dod va uzoq yillik tajriba odamlarni nur kanallariga aylantirmaydi, agar ular o‘zlarini Solihlik Quyoshining yorqin nurlari ostiga qo‘ymasalar hamda Muqaddas Ruhning ato etilishi orqali da’vat etilib, tanlanib, tayyorlanmasalar. Muqaddas narsalar bilan muomala qiladigan kishilar o‘zlarini Xudoning qudratli qo‘li ostida xo‘rlaganlarida, Rabbiiy ularni yuksaltiradi. U ularni farosatli kishilar—Uning Ruhining inoyatiga boy kishilar qiladi. Ularning kuchli, xudbin fe‘l-atvor xususiyatlari, ularning o‘jarligi, dunyoning Nuridan porlayotgan nurda ko‘rinadi. “Men sening oldingga tez orada kelaman va agar tavba qilmasang, shamdoningni o‘z o‘rnidan olib tashlayman.” Agar sizlar Rabbiiy ni butun qalbingiz bilan izlasangiz, U sizlarga topiladi.” Review and Herald, 1890-yil 23-dekabr.

Hizqiyo kitobining sakkizinchi bobidagi oqsoqollar 1919-yilda tinchlik va xavfsizlik xushxabarini qabul qildilar, va 2001-yil 11-sentabr kelganda, o‘sha tobora kuchayib borgan isyonning mevasi ularning keyingi yomg‘irning kelishini tanib ololmasliklarida namoyon bo‘ldi. 1989-yilda, oxirzamon boshlangan paytdan boshlanuvchi tarixda, Xudo Milleriylar harakatini harfma-harf takrorladi. Miller Ilyosning timsoli edi, va Ilyos Axabga qat’iy ravishda shunday degan ediki, Ilyosning so‘zisiz yomg‘ir bo‘lmaydi.

Keyingi maqolada adventizmning uchinchi avlodi haqidagi ko‘rib chiqishimizni davom ettiramiz.

“O‘zlarining ruhiy tanazzuli ustidan qayg‘urmaydigan va boshqalarning gunohlari ustidan aza tutmaydigan toifa Xudoning muhrisiz qoldiriladi. Rabbiiy O‘z xabarchilariga, qo‘llarida qirg‘in qurollari bo‘lgan kishilarga, shunday amr beradi: «Uning ortidan shahar bo‘ylab yuringlar va urib o‘ldiringlar; ko‘zingiz ayamasin, rahm ham qilmanglar: qariyani ham, yoshni ham, qizlarni ham, go‘daklarni ham, ayollarni ham butkul qirib tashlanglar; ammo belgisi bor biror kishiga yaqinlashmanglar; va Mening muqaddas joyimdan boshlanglar. Shunda ular uy oldida turgan qariyalardan boshladilar.»

“Bu yerda biz jamoat — Rabbimizning muqaddas maskani — Xudoning g‘azabi zarbasini birinchi bo‘lib his etganini ko‘ramiz. Yoshi ulug‘ kishilar, ya‘ni Xudo ularga buyuk nur bergan va xalqning ma‘naviy manfaatlari qo‘riqchilari sifatida turganlar, o‘zlariga ishonib topshirilgan omonatga xiyonat qildilar. Ular shunday mavqeni egalladilarki, go‘yo avvalgi kunlardagidek mo‘jizalarni va Xudoning qudratining yaqqol namoyon bo‘lishini kutishimiz shart emas emish. Zamonlar o‘zgargan. Bu so‘zlar ularning imonsizligini mustahkamlaydi, va ular shunday deydilar: Rabbiiy na yaxshilik qiladi, na yomonlik qiladi. U O‘z xalqini hukm bilan yo‘qlash uchun haddan tashqari rahmdildir. Shunday qilib, “Tinchlik va xavfsizlik” — Xudoning xalqiga ularning gunohlarini va Yoqub xonadoniga ularning ma‘siyatlarini ko‘rsatish uchun endi hech qachon ovozini karnaydek ko‘tarmaydigan kishilarning nidosidir. Hurmaydigan bu soqov itlar haqoratlangan Xudoning odil qasosini his etadiganlarning o‘zidir. Erkaklar, qizlar va yosh bolalar — barchasi birgalikda halok bo‘ladilar.”

“Sodiqlar oh-voh qilib, faryod chekayotgan jirkanchliklar — faqat chekli insoniy ko‘zlar anglay oladigan narsalargina edi; ammo eng og‘ir gunohlar, pok va muqaddas Xudoning rashkini qo‘zg‘atgan gunohlar esa oshkor etilmagan edi. Yuraklarning buyuk Tekshiruvchisi nohaqlik qiluvchilar tomonidan maxfiy ravishda sodir etilgan har bir gunohni biladi. Bu kishilar o‘z aldovlarida o‘zlarini xotirjam his eta boshlaydilar va U zotning sabr-toqati bois: “Egamiz ko‘rmaydi”, deydilar; so‘ng esa go‘yo U yerni tark etgandek ish tutadilar. Lekin U ularning riyokorligini fosh etadi va ular shu qadar ehtiyot bilan yashirgan gunohlarni boshqalar oldida ochib qo‘yadi.”

“Martaba, qadr-qimmat yoki dunyoviy donolikdagi hech qanday ustunlik, muqaddas lavozimdagi hech qanday mavqe, odamlar o‘zlarining aldamchi qalblariga tashlab qo‘yilganlarida, ularni prinsipni qurbon qilishdan saqlab qola olmaydi. Munosib va solih deb hisoblanganlar muradlikda bosh-qosh bo‘luvchilar hamda beparvolik va Xudoning marhamatlarini suiiste‘mol qilishda namuna ekanliklari ayon bo‘ladi. U ularning yovuz yo‘lini endi ortiq chidab turmaydi, va O‘z g‘azabida U ularga rahm-shafqatsiz muomala qiladi.”

“Rabbiiy buyuk nur bilan barakalangan va boshqalarga xizmat qilishda Kalomning qudratini his etgan kishilardan O‘z huzurini istamaygina tortib oladi. Ular bir vaqtlar Uning sodiq xizmatkorlari bo‘lib, Uning huzuri va yo‘l-yo‘riqlaridan bahramand edilar; ammo ular Undan yuz o‘girdilar va boshqalarni adashishga boshladilar, shu bois ilohiy norozilik ostiga tushiriladilar.” Testimonies, 5-jild, 211, 212.